

[Bilgrav-Nielsen]

bliver sådan, at lukker man ned i Danmarks Radio, fordi man ikke vil arbejde, ja, så er sendenet – som ikke er Danmarks Radios ejendom – til rådighed for andre.

Naturligvis skal der så foreligge et regelsæt. Det juridiske system skal være på plads, der skal være sikkerhed for, at der ikke kommer til at ske ting, som ikke må ske i den henseende; men det kan ikke være sådan, at nettet ikke kan udnyttes. Jeg synes da personligt, at det kunne være interessant, at man i en sådan situation kunne sidde i det vestjyske og se på, hvad de nu kan lave på Lolland-Falster, i København, på Skagen, og hvad ved jeg. Der er kun tale om, at man i det tilfælde, at Danmarks Radio ikke selv vil være der, kan give tilladelse til, at andre kan være der. Det synes jeg er helt rimeligt.

Det er helt forfejlet, når Socialdemokratiet og SF påstår, at hverved fratager vi nogle retten til at strejke. Hvis det fortsat er sådan, at der er medarbejdere i Danmarks Radio, der tror, at det er en populær måde at udnytte strejkeretten på, kan vi ikke tage det fra dem; men de tager fejl. Men der er altså ingen, der griber ind over for denne strejkeret. Det er bare et spørgsmål om, at vi andre forbeholder os ret til, at det offentlige sendenet så kan anvendes af dem, der ønsker at sende, og det kan vi give vores tilslutning til.

Arne Melchior (CD):

Hr. Poulsgaard har fået en god idé, det får han jo tit ved avislæsning – jeg kan forstå, at hr. Bilgrav-Nielsen har haft en lignende – og på grund af sin gode idé har hr. Poulsgaard så lavet den lovgivende forsamling om til et aktuelt debatforum. Det skal der ikke være nogen indvending imod, men den gode idé er efter min mening glimrende egnet til at blive droppet hurtigst muligt, for det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Det synes jeg kulturministeren har givet en række særdeles gode argumenter for, og det flertal, som hr. Bilgrav-Nielsen mente at kunne høre sig til ud af den foregående debat, har jeg ikke på samme måde kunnet finde frem til.

Det er da en ting, man udmærket kan diskutere, men jeg tror for det første ikke, det vil få nogen interesse for nogen i fremtiden, og for det andet tror jeg ikke, det rent praktisk kan lade sig gøre. Det varer ikke ret

mange år, før vi har et hav af kanaler at switche om til.

Dårlig samvittighed ved sort skærm har jeg især og næsten udelukkende over for de områder i landet, altså den tredjedel af landets befolkning, der ikke endnu har nogen anden kanal at dreje over på. Det er i mange henseender en skandale, og det har vi drøftet i forbindelse med rækkefølgen af sendemasternes opstilling, og det er stadig væk min mening, at de områder, der kun kan tage det ene program, har et primat.

Der kommer altså andre danske kanaler, lokale og landsdækkende, der kommer masser af udenlandske. Desuden varer disse arbejdsnedlæggelser, så fjollede de er – og hermed angriber jeg heller ikke strejkeretten, men strejkerimeligheden, og især når det drejer sig om et monopol – jo ikke ret længe. Jeg tror, at sidste gang varede det halvanden dag, og pludselig en morgen fik vi at vide, at kl. 4 om eftermiddagen var det i orden igen. Det var det også; ledelsen og medarbejderne fandt altså hinanden temmelig hurtigt, og jeg ved ikke, hvem man så skal give de få timer, der bliver til rådighed, hvem der skal have den chance, hvem der har noget liggende, som de har ret til at udsende til hele befolkningen.

Der var en af ordførerne, der var inde på, at man bare kunne sende en dansk film. Hvem har ret til det? Skal man have rettighederne liggende på lager? For hvis der engang om 3 år skulle blive halvanden dags arbejdsnedlæggelse på en af kanalerne, skal man så lige have nogle danske film liggende på konserverlageret dér at putte på? Jeg tror ikke, det fungerer i virkeligheden.

Der bliver ikke mangel på informationer, heller ikke de æterbårne og altså heller ikke dem med billede på. Der bliver tværtimod så stort et udvalg, at mange får hør med at finde ud af, hvor de netop skal stille ind.

Jeg tror også, at den nye, livlige og glædelige konkurrence i æteren vil medføre, at de få strejker vil blive endnu færre, fordi også medarbejderne vil forstå, at de skal være forsigtige med at save den gren over, de selv sidder på.

Derfor tror jeg, at det her er et slag i bolledejen og en forlystelsesforestilling fredag formiddag, som jeg gerne deltager i og også gerne lytter til og morer mig over, men andet kommer der nok ikke ud af det.